

DORU CIUCESCU

**Prin
exotismul
interoceanic,
din
Panama,
Costa Rica**

roman s-au autoexilat în Maroc. În "toamna revoluțiilor" din 1989, aceste personaje s-au întors pe rând acasă, imediat după ce regimurile comuniste au căzut în țările lor. Moscovitul s-a întors ultimul, după 26 decembrie 1991, când Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste s-a destrămat.

De asemenea, Doru Ciucescu este **cel mai prolific scriitor-călător în șapte continente, din literatura universală**. Acest titlu poate fi dobândit de oricare scriitor din literatura universală, prin îndeplinirea concomitentă a următoarelor trei condiții: 1. scriitorul să fie autorul a cel puțin unei cărți de călătorie, despre fiecare din cele șapte continente; 2. scriitorul să fi efectuat în mod real călătoriile descrise în cărțile respective, celelalte cărți de călătorie nefiind luate în considerare; 3. scriitorul care a îndeplinit primele două condiții să aibă cel mai mare număr de cărți de călătorie, comparativ cu alți scriitori, care au îndeplinit aceleași condiții.

Cuprins

De ce, pentru mine, America de Nord
a continuat să fie un obiectiv de călătorie? / 15

În Aeroportul din Cartagena,
o scurtă prezentare a Republicii Panama,
în 1501, spaniolul Rodrigo de Bastidas,
primul european ajuns la coasta atlantică
a istmului Panama,
în 1502, spaniolul Fernando Magellan,
primul european ajuns la coasta pacifică,
a istmului Panama,
în 1513, spaniolul Vasco Núñez de Balboa,
primul european
care a traversat istmul Panama,
între 1513 și 1526, spaniolul Pedro Arias de Ávila,
primul guvernator al provinciei Panama,
parte a Imperiului Spaniol,
26 noiembrie 1821,
independența față de Imperiul Spaniol,
3 noiembrie 1903,
independența față de Republica Columbia.
suprafața de 75.517 de kilometri pătrați,
într-o formă alungită,
cu lățimea între 87 și aproape 200 de kilometri,
populația de peste 4.000.000 de locuitori,
vulcanul Barú înalt de 3.475 de metri,
Panamericana, autostrada de 40.000 de kilometri,
dintre Alaska și Țara de Foc,
întreruptă pe distanța de 106 kilometri,
în zona Parcului Național Darién / 25

Libris

În Aeroportul din Cartagena,
prima parte, a prezentării Canalului Panama,
zona canalului Panama administrată pe rând de:
1. Republica Columbia,
până pe 3 noiembrie 1903,
când Republica Panama a devenit independentă,
2. Republica Panama,
până pe 18 noiembrie 1903,
când s-a semnat Tratatul Hay – Bunau - Vanila,
3. Statele Unite ale Americii,
până pe 31 ianuarie 1999,
urmare a Tratatului Torrijos – Carter,
semnat pe 7 septembrie 1977,
4. Republica Panama, până în prezent,
20 octombrie 1880, înființarea
Companiei Canalul Panama,
cu Ferdinand de Lesseps, președinte,
1 ianuarie 1981,
prima încercare de a construi Canalul Panama,
fără ecluze, apoi cu 10 ecluze,
proiectate de Gustave Eiffel,
22.000 de victime de febră galbenă și malarie,
15 decembrie 1888,
falimentul Companiei Canalul Panama / 31

În Aeroportul din Cartagena,
a doua parte, a prezentării Canalului Panama,
20 octombrie 1894,
înființarea Noii Companii Canalul Panama,
28 iunie 1902,
Actul Canalul Panama, prin care
Statele Unite ale Americii au putut cumpăra bunurile
Noii Companii Canalul Panama,
cu 40.000.000 de dolari / 39

În Aeroportul din Cartagena,
a treia parte, a prezentării Canalului Panama,
inaugurat pe 15 august 1914,
lung de 82 de kilometri, două linii paralele,
de câte trei ecluze la urcare și trei la coborâre,
pentru nave maritime, cu valori maxime de
294,1 metri, 32,3 metri și 12,0 metri,
pentru lungime, lățime, respectiv, pescaj,
modernizare inaugurată pe 26 iunie 2016,
cu o nouă linie, paralelă cu celelalte două,
tot de trei ecluze, la urcare și trei la coborâre
pentru nave maritime, cu valori maxime de
366 metri, 49 metri și 15,2 metri,
pentru lungime, lățime, respectiv, pescaj,
taxa maximă de trecere, de 600.000 de dolari,
înregistrată pe 26 iunie 2016,
durata maximă trecere, 12 ore,
economie de combustibil și de timp
pentru peste 11.000 de kilometri / 43

În Aeroportul din Cartagena,
a patra parte, a prezentării Canalului Panama,
barajul Gatún, cu lungimea de 3,2 kilometri,
cea mai mare din lume, în 1913, anul construirii,
pe râul Chagres cu două guri de vărsare,
una naturală, în Oceanul Atlantic,
alta artificială, în Oceanul Pacific,
lacul de acumulare Gatún,
cu suprafața de 425 de kilometri pătrați,
care asigură o cale maritimă de 32,7 kilometri,
precum și apa necesară ecluzelor,
dat fiind că ea se varsă în cele două oceane
un total de cel puțin 202.000 de metri cubi de apă,
la fiecare navă maritimă în tranzit / 47

În Aeroportul din Cartagena,
scurtă prezentare a lui Ferdinand de Lesseps,
n. 19 decembrie 1805, d. 7 decembrie 1894,
inițiatorul Canalului Suez și Canalului Panama,
30 noiembrie 1854,
Said Pasha, guvernatorul Egiptului,
l-a autorizat pe Ferdinand de Lesseps
de a construi Canalul Suez,
15 decembrie 1858,
înființarea Companiei Canalul Suez,
cu Ferdinand de Lesseps, președinte,
care a construit Canalul Suez,
început pe 25 septembrie 1859,
inaugurat pe 17 noiembrie 1869,
lungime de 193 kilometri, adâncime de 8,1 metri,
lățime de 61 – 91 de metri
125.000 de victime de holeră și alte boli,
naționalizare pe 26 iulie 1956,
modernizare inaugurată pe 6 august 2015,
adâncime de 22,5 metri,
lățime de 280 – 345 de metri,
durata maximă trecere, 16 ore,
economie de combustibil și de timp
pentru peste 12.000 de kilometri / 53

În Aeroportul din Cartagena,
scurtă prezentare a statuii din bronz,
a lui Ferdinand de Lesseps, înaltă de 7,5 metri,
creată de sculptorul francez Emmanuel Frémiet,
dezvelită pe 17 noiembrie 1899,
pe un dig, la intrarea în Port Said,
distrusă prin explozie, pe 24 decembrie 1956,
ca răspuns la Criza Canalului Suez,
din perioada 29 octombrie – 7 decembrie 1956 / 57

În cursa aeriană Cartagena - Ciudad de Panama,
scurtă prezentare a scriitorului columbian
Gabriel José de la Concordia García Márquez,
născut pe 6 martie 1927,
la Aracataca, la est de Cartagena,
la o distanță de 270 de kilometri,
Casa Memorială "Gabriel García Márquez"
decedat pe 17 aprilie 2014, la Ciudad de Mexico,
laureat al Premiului Nobel
pentru Literatură, în 1982,
unul dintre fondatorii realismului magic,
romanul "O sută de ani de singurătate",
lansat pe 5 iunie 1967, sub egida
Editurii Sudamericana, din Buenos Aires,
cea mai cunoscută operă,
pedepsit cu un pumn în față, în public,
din gelozie, de Mario Vargas Llosa,
laureat al Premiului Nobel
pentru Literatură, în 2010,
la premiera filmului "Odiseea Anzilor",
din Ciudad de Mexico, pe 12 februarie 1976 / 59

În Aeroportul din Ciudad de Panama,
o scurtă prezentare a
capitalei Republicii Panama,
oraș fondat pe 15 august 1519,
de spaniolul Pedro Arias de Ávila,
distrus de incendiu pe 28 ianuarie 1671,
reconstruit pe 21 ianuarie 1673,
cu suprafața de 275 de kilometri pătrați,
populația de peste 850.000 de locuitori,
principalele atracții turistice:
1. Canalul Panama; 2. Orașul Vechi;
3. Cînta Costera; 4. Promenada Amador / 67

În cursa aeriană Frankfurt – San José,
o scurtă prezentare a Republicii Costa Rica,
în 1502, în a patra călătorie, din perioada
11 mai 1502 – 7 noiembrie 1504,
spaniolul Cristofor Columb,
primul european ajuns la coasta atlantică,
unde a obținut mari cantități de bijuterii din aur,
de unde și denumirea de Costa Rica,
în 1522, spaniolul Gil González de Ávila
primul european ajuns la coasta pacifică,
15 septembrie 1821,
independența față de Imperiul Spaniol,
1 iulie 1823,
independența față de Imperiul Mexican.
14 noiembrie 1838,
independența față de
Republica Federală a Americii Centrale,
suprafața de 75.517 de kilometri pătrați,
populația de peste 5.000.000 de locuitori,
14 vulcani, șase activi în ultimii 75 de ani,
vulcanul Irazú, înalt de 3.431 de metri,
activ între 13 martie 1963 și 13 februarie 1965,
muntele Chiripó, înalt de 3.819 metri / 75

În Aeroportul din San José,
o scurtă prezentare a
capitalei Republicii Costa Rica,
oraș fondat 1736,
cu suprafața de 44 de kilometri pătrați,
populație de peste 350.000 de locuitori,
principalele atracții turistice:
1. Teatrul Municipal; 2. Piața Justiției;
3. Piața Culturii; 4. Piața Democrației;
5. Penitenciarul de Femei / 87

Anexa 1

*

Lista neexhaustivă,
a navigărilor maritime,
în călătorii externe
(peste 30 de navigări maritime,
peste 12.000 de kilometri) / 97

Anexa 2

*

Lista neexhaustivă,
a zborurilor cu avionul,
în călătorii externe
(peste 180 de zboruri,
peste 500.000 de kilometri) / 101

Anexa 3

*

Listă neexhaustivă,
cu personaje de ficțiune
(peste 290 de personaje de ficțiune) / 115

Anexa 4

*

Lista neexhaustivă,
a mottourilor proprii,
din cărțile mele de călătorie
(peste 35 de mottouri proprii) / 137

Nota bene

*

Cărți de Doru Ciucescu,
membru al Uniunii Scriitorilor
din România / 151

(...) Canalul a fost deschis oficial pe 12 iulie 1920."

Spre deosebire de Veniamin Maksovici Venin, Vicente Blasco Ibáñez are meritul foarte important din punctul meu de vedere, de a fi scriitor-călător.

În fine, eu am găsit și o carte scrisă de un scriitor român, Constantin Bucur, dar care nu a călătorit în niciuna din țările menționate în titlu. Este vorba de "Țările Americii Centrale", volum impresionant prin cele 57 de poziții ale bibliografiei selective, apărut în 1982, la București, sub egida Editurii Științifice și Enciclopedice. Interesante mi s-au părut unele subtitluri, referitoare la șase țări: 1. "Țara primăverii veșnice", pentru Guatemala; 2. "Elveția Americii Centrale", pentru Honduras; 3. "«Degețelul» Americii Centrale", pentru El Salvador; 4. "Țara vulcanilor, lacurilor și soarelui", pentru Nicaragua; 5. "Țara dintre oceane", pentru Panama; 6. "Grădina Americii", pentru Costa Rica.

Nu ca un ultim motiv, vizitarea unor locuri din Panama, Costa Rica, pe cheltuială proprie a prezentat pentru mine, ca scriitor, posibilitatea trăirii unor inedite experiențe de călătorie, care transpuse pe hârtie au un mare potențial de atractivitate pentru cititori, altfel spus, nu m-am întors din acest periplu, însumând mai mult decât lungimea ecuatorului, cu... mâinile goale, ci doar cu... buzunarele golite.

**În Aeroportul din Cartagena,
o scurtă prezentare a Republicii Panama,
în 1501, spaniolul Rodrigo de Bastidas,
primul european ajuns la coasta atlantică
a istmului Panama,
în 1502, spaniolul Fernando Magellan,
primul european ajuns la coasta pacifică,
a istmului Panama,
în 1513, spaniolul Vasco Núñez de Balboa,
primul european
care a traversat istmul Panama,
între 1513 și 1526, spaniolul Pedro Arias de Ávila,
primul guvernator al provinciei Panama,
parte a Imperiului Spaniol,
26 noiembrie 1821,
independența față de Imperiul Spaniol,
3 noiembrie 1903,
independența față de Republica Columbia.
suprafața de 75.517 de kilometri pătrați,
într-o formă alungită,
cu lățimea între 87 și aproape 200 de kilometri,
populația de peste 4.000.000 de locuitori,
vulcanul Barú înalt de 3.475 de metri,
Panamericana, autostrada de 40.000 de kilometri,
dintre Alaska și Țara de Foc,
întreruptă pe distanța de 106 kilometri,
în zona Parcului Național Darién**

Eram în Aeroportul "Rafael Núñez", din Cartagena, cea mai importantă poartă aeriană columbiană din zonă, datorită pistei de 2.600 de

metri și traficului de peste 5.000.000 de pasageri. El poartă numele lui Rafael Wenceslao Núñez Moledo, care a fost președintele Columbiei, în perioada 1 aprilie 1886 – 18 septembrie 1894, și președintele Statelor Unite ale Columbiei, în perioadele 8 aprilie 1880 – 1 aprilie 1882 și 11 august 1884 – 1 aprilie 1886. Totodată, el a fost autorul poeziei "O, glorie nepieritoare!", în spaniolă, "¡Oh, Gloria Inmarcesible!", care pe 28 octombrie 1928 a devenit textul imnului columbian.

Sosisem la aeroport cu trei ore înainte de 9:25, ora prevăzută pentru decolarea avionului spre Ciudad de Panama, ultima etapă a periplului, care a mai cuprins Chile, Ecuador și Columbia.

Era o dimineață însorită, după o noapte tropicală, cu valori ale temperaturii de peste 20 de grade Celsius. În așteptarea începerii check-in-ului, a formalităților de îmbarcare în avion, m-am așezat pe un fotoliu, din sala de așteptare a aeroportului. Mă gândeam la titlul cărții despre acest periplu și mi-a venit în minte "Popasuri andine", care să cuprindă doar călătoria în Chile, Ecuador și Columbia.

La un moment dat, pe fotoliul de lângă mine s-a așezat o doamnă de circa 60 de ani, brunetă, dar nu creolă, cu părul sare și piper, acoperit de o pălărie de tip panama, din care ieșeau doar două cozi groase, împletite, fiecare dintre ele legate cu câte două elastice groase, în culorile roșu, galben și albastru. Ochii erau acoperiți de o pereche de ochelari de soare, cu rama lată, tot în culorile elasticelor. Pomeții obrazilor erau mai proeminenți decât normal și buzele groase, vopsite strident în roșu. Îmbrăcămintea se rezuma la o rochie lungă

până la călcâie, albastră, cu motive florale galbene și roșii, cu mâneci scurte. În picioare purta sandale din piele, de culoare maronie. Aceeși culoare o avea și poșeta de format mare, ca o traistă, confecționată din piele.

Am intrat în vorbă cu ea în engleză, întrebând-o dacă este româncă, având în vedere cele trei culori predominante. Într-o engleză stâlcită, ea mi-a spus că este columbiancă, cele trei culori fiind cuprinse și în drapelul acestei țări sud-americane.

Din vorbă în vorbă am aflat că se numește Panamericana Dosocéanos Dólarcanal și că este pensionară, după ce a activat ca profesoară de limba franceză, la un liceu din Cartagena. Din acel moment, conversația s-a desfășurat în franceză, limba străină pe care a stăpânesc cel mai bine, după ce am fost detașat trei și cinci ani, la instituții de învățământ superior din Algeria, respectiv, Maroc.

Discuția s-a animat în mod deosebit, după ce ea mi-a spus că dorește să scrie o carte despre Panama, ca și mine, și că s-a documentat foarte bine, în această privință.

- Faceți-mi o scurtă prezentare a acestei țări, vă rog, doamnă Panamericana Dosocéanos Dólarcanal, am intervenit eu.

- Am și eu o rugămintă.

- Spuneți.

- Să apar și eu ca personaj, în cartea dumnevoastră.

- Desigur, veți fi interlocutoarea avizată.

- Cum adică?

- În cărțile mele de călătorie, eu am deviza literară "Instruiește și delectează!".

- Da...

- De asemenea, eu folosesc două modalități de comunicare a cunoștințelor.

- M-ați făcut curioasă.

- 1. comunicare a cunoștințelor directă, abreviată C.C.D. (n.a. în franceză, "communication des connaissances directe, abrégée C.C.D."); 2. comunicarea cunoștințelor prin dialog dirijat, cu interlocutor avizat, abreviată C.C.D.D.I.A. (n.a. în franceză, "communication des connaissances par un dialogue dirigé, avec interlocuteur avisé, abrégée C.C.D.D.I.A.").

- Am înțeles. Eu voi fi interlocutoarea avizată.

- Exact, doamnă Panamericana Dosocéanos Dólarcanal.

- Îmi convine personajul din viitoarea carte a dumneavoastră. Încep scurta prezentare a Republicii Panama.

- Vă ascult.

- În 1501, spaniolul Rodrigo de Bastidas a fost primul european, care a ajuns la coasta atlantică a istmului Panama.

- Am înțeles.

- În 1502, spaniolul Fernando Magellan a fost primul european, care a ajuns la coasta pacifică, a istmului Panama.

- Am înțeles.

- În 1513, spaniolul Vasco Núñez de Balboa a fost primul european, care a traversat istmul Panama.

- Am înțeles.

- De menționat este și faptul că între 1513 și 1526, spaniolul Pedro Arias de Ávila a fost primul guvernator al provinciei Panama.

- De ce ați considerat necesară menționarea lui Pedro Arias de Ávila?

- Deoarece pe 10 martie 1526, în Panama, un contract de asociere a fost semnat între Francisco Pizarro Gonzáles, în calitate de căpitan, Diego de Almagro el Viejo, ca intendent, Hernando de Luque, ca responsabil cu finanțele, și... hm... hm... hm... Pedro Arias de Ávila, ca însărcinat cu relațiile cu oficialitățile.

- Aaa... daa... credeam că este vorba despre Panama. Știu că Pedro Arias de Ávila a semnat acel contract, în vederea cuceririi de teritorii în "Birú", așa cum era denumit Peru. Am scris despre acest contract în cartea de călătorie "Condori, lame și... cornutele bisericii și politicii din Peru". 10 martie 1526 a fost începutul sfârșitului împăratului incaș Atahualpa, pe care Francisco Pizarro Gonzáles și oamenii lui l-au ucis prin garotare, pe 29 iulie 1533, chiar dacă prizonierul plătit eliberarea lui cu bijuterii de aur până la înălțimea de 2,75 de metri, a unei camere cu laturile de 6,7 și 5,18 metri. Nu-i așa, doamnă doamnă Panamericana Dosocéanos Dólarcanal?

- Conchistadorii s-au ales cu o pradă de peste 2.000 de tone de ligouri de aur! Mai trebuie adăugat faptul că Atahualpa a fost făcut prizonier pe 15 noiembrie 1532, în urma bătăliei de la Cajamarca.

- Continuați cu Panama, vă rog, doamnă Panamericana Dosocéanos Dólarcanal.

- Panama a fost parte a Imperiului Spaniol până pe 26 noiembrie 1821, când și-a câștigat independența față de Imperiul Spaniol. Apoi, pe 3 noiembrie 1903, Republica Panama și-a dobândit independența față de Republica Columbia.

- Am înțeles.

- Panama are o suprafață de 75.517 de kilometri pătrați, într-o formă alungită, cu lățimea între 87 și aproape 200 de kilometri. Populația acestei țări depășește 4.000.000 de locuitori.

- Am înțeles.

- În Panama, vulcanul Barú este cel mai înalt munte, cu cei 3.475 de metri.

- Am înțeles.

- M-am gândit să vă spun câteva cuvinte despre autostrada Panamericana, care prezintă aspecte particulare în Panama.

- Foarte bună idee, doamnă Panamericana Dosocéanos Dólarcanal!

- Panamericana este o autostradă de peste 40.000 de kilometri, dintre Alaska și Țara de Foc, a cărei construcție a fost începută pe baza Acordului de la Buenos Aires, de pe 23 decembrie 1923, semnat în cadrul Congresului Statelor Americane. Ea este întreruptă pe distanța de 106 kilometri, în zona Parcului Național Darién, între localitățile Turbo și Yaviza, din Columbia, respectiv, Panama.

- Parcul Național Darién?

- Acest parc a fost fondat pe 27 septembrie 1980 și are o suprafață de 5.790 de kilometri pătrați, acoperită de mlaștini și păduri dese. Construirea unei autostrăzi în această zonă a fost încercată de mai multe ori, dar a fost oprită din motive ecologice.

Aici s-a terminat prima parte interesantă, a dialogului avut cu doamna Panamericana Dosocéanos Dólarcanal, în Aeroportul din Cartagena.

**În Aeroportul din Cartagena,
prima parte, a prezentării Canalului Panama,
zona canalului Panama administrată pe rând de:**

- 1. Republica Columbia,
până pe 3 noiembrie 1903,
când Republica Panama a devenit independentă,**
- 2. Republica Panama,
până pe 18 noiembrie 1903,
când s-a semnat Tratatul Hay – Bunau - Vanila,**
- 3. Statele Unite ale Americii,
până pe 31 ianuarie 1999,
urmare a Tratatului Torrijos – Carter,
semnat pe 7 septembrie 1977,**
- 4. Republica Panama, până în prezent,
8 iulie 1879, înființarea
Companiei Canalul Panama,
cu Ferdinand de Lesseps, președinte,
1 ianuarie 1981,
prima încercare de a construi Canalul Panama,
fără ecluze, apoi cu zece ecluze,
proiectate de Gustave Eiffel,
22.000 de victime de febră galbenă și malarie,
15 decembrie 1888,
falimentul Companiei Canalul Panama**

Eram în Aeroportul "Rafael Núñez", din Cartagena, și după o scurtă pauză de hidratare, dialogul cu doamna Panamericana Dosocéanos Dólarcanal a continuat, de această dată cu prezentarea Canalului Panama.

- Prezentarea Canalului Panama este extrem de complicată, nici nu știu cu ce să încep.

- Începeți cu prima idee care vă trece prin minte, doamnă Panamericana Dosocéanos Dólarcanal.

- Zona canalului Panama, cu suprafața de 1.432 de kilometri pătrați, a fost administrată pe rând de următoarele state: 1. Republica Columbia, până pe 3 noiembrie 1903, când Republica Panama a devenit independentă; 2. Republica Panama, până pe 18 noiembrie 1903, când s-a semnat Tratatul Hay – Bunau - Vanila, 3. Statele Unite ale Americii, până pe 31 ianuarie 1999, ca urmare a Tratatului Torrijos – Carter, semnat pe 7 septembrie 1977; 4. Republica Panama, până în prezent.

- Tratatul Hay – Bunau – Vanila?

- Acest tratat a fost semnat la New York, de John Milton Hay și Philippe-Jean Bunau-Varilla, reprezentanții Statelor Unite ale Americii, respectiv, Republicii Panama,

- Mai precis.

- John Milton Hay a fost secretar al Departamentului de Stat al Statelor Unite ale Americii, în perioada 30 septembrie 1898 – 1 iulie 1905, în timpul mandatelor a doi președinți.

- Doi președinți?

- William McKinley, președinte în perioada 4 martie 1897 – 14 septembrie 1901, și Theodore Roosevelt, președinte în perioada 14 septembrie 1901 – 4 martie 1909.

- Philippe-Jean Bunau-Varilla?

- Demetrio Honorato Brid Lasso, președintele Juntei Guvernului Provizoriu, în spaniolă, "Junta de Gobierno Provisional", formată pe 3 noiembrie

1903, i-a numit pe inginerul francez Philippe-Jean Bunau-Varilla, medicul panamez Manuel Amador Guerrero și omul de afaceri panamez Federico Augusto Boyd López ca delegați ai Republicii Panama, ca să negocieze un tratat, cu privire la Canalul Panama. Francezul a ajuns primul la New York și a semnat Tratatul Hay – Bunau – Vanila chiar în ajunul sosirii celorlalți doi delegați.

- Deci Tratatul Hay – Bunau – Vanila nu a fost semnat de niciun panamez.

- Exact. Francezul și cei doi panamezi s-au întors de la New York la Ciudad de Panama, cu contractul, pentru ratificarea lui de către Guvernul Provizoriu, ceea ce s-a întâmplat imediat.

- Am înțeles.

- Ulterior, Manuel Amador Guerrero, președinte al Republicii Panama în perioada 20 februarie 1904 – 1 octombrie 1908, l-a numit pe Philippe-Jean Bunau-Varilla ca ambasador plenipotențial la Washington.

- Am înțeles.

- Ca urmare a Tratatului Hay – Bunau – Vanila, Washingtonul a primit perpetuu o fâșie de pământ, lată de 16 kilometri, pe unde dorea să construiască viitorul Canal Panama. În schimb, Ciudad de Panama a primit recunoașterea independenței noului stat, o primă de 10.000.000 de dolari și o rentă anuală de 250.000 de dolari, după nouă ani de la semnarea tratatului.

- Am înțeles.

- Acest tratat a avut condiții asemănătoare cu Tratatul Hay-Herrán, semnat pe 22 ianuarie 1903, la New York, de John Milton Hay și Tomás Herrán y Mosquera, reprezentanții Statelor Unite ale